

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **M. F.**, bytem V., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze 20.5.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 8.4.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 8.4.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č. II č.j. X ze dne 7.11.201 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 20.5.2013 se žalobkyně domáhá zrušení *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 8.4.2013 č.j. X*, jehož kopii kromě jiných listin připojila, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č. II č.j. X ze dne 7.11.2012*, jímž jí byl od 1.11.2012 přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 3.040,-Kč měsíčně podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**). V rozsáhlém odůvodnění rozhodnutí ze dne 8.4.2013 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem ČSSZ ze dne 23.1.2013 byl potvrzen posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 9.10.2012, dle něhož je žalobkyně invalidní, jedná se o invaliditu prvního stupně a den vzniku invalidity stanoven 11.7.2012, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla o 35%, přičemž dle posudku lékaře ČSSZ z uvedeného data je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25-35%, žalobkyni bylo přiznáno 35% a tato míra dle § 3 vyhlášky nebyla změněna, proto nebyly námitky žalobkyně shledány důvodnými; také bylo zdůrazněno, že invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně je přiznán od 1.11.2012, tj. od prvního dne

kalendářního měsíce následujícího po měsíci, do něhož spadá den doručení žádosti o odstranění tvrdosti zákona ČSSZ a tento den se považuje za den vzniku nároku na invalidní důchod žalobkyně, když žádost žalobkyně o odstranění tvrdosti zákona byla ČSSZ doručena dne 15.10.2012 (*žalobkyni byla započtena jako doba pojištění (doba) od 1.4. do 31.12.2006 a od 1.10.2007 do 30.10.2008, tj. doba, kdy pečovala o osobu blízkou (pana O. A.) a podala opožděně přihlášku k účasti na důchodovém pojištění*) a poukázala i na příkaz ministra práce a sociálních věcí č. 30/2006 (*pověření ČSSZ rozhodovat o žádostech o dobrovolné hodnocení doby osobní péče o osobu, která je závislá na péči jiné osoby, pokud započtení této doby pro účely důchodového pojištění jako náhradní doby důchodového pojištění brání pouze nedodržení lhůty pro podání přihlášky k účasti na důchodovém pojištění*); rovněž se žalovaná vyjádřila k námitkám žalobkyně týkajících se průběhu a délky doby řízení o přiznání invalidního důchodu a žádnou z námitek neshledala důvodnou, proto jejím námitkám nevyhověla.

Ze zaslané kopie rozhodnutí ČSSZ č. II ze dne 7.11.2012 č.j. X vyplývá, že jím žalovaná podle § 38 zákona od 1.11.2012 přiznala žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 3.040,-Kč měsíčně mimo jiné s odůvodněním, že žalobkyni byla započtena doba od 1.4. do 31.12.2006 a od 1.10.2007 do 30.10.2008, po kterou pečovala o osobu blízkou (O. A.) a podala opožděně přihlášku k pojištění, proto jí byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně od 1.11.2012, tj. od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, do něhož spadá den doručení žádosti a žádost byla ČSSZ doručena dne 15.10.2012 (připojena byla i kopie osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) zpracovaného 24.10.2012 a obsahujícího přehled dob pojištění od 1.9.1981 do 10.7.2012 – 16 roků a 268 dnů)

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím pro nesprávně určené datum vzniku invalidity, když její zdravotní stav byl dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 26 zákona již dne 4.4.2012, kdy podávala žádost o přiznání invalidního důchodu, dále nebyla správně započtena doba péče o osobu blízkou, protože ČSSZ nezohlednila rozhodnutí OSSZ Rokycany č.j. X ze dne 11.4.2012 a také namítala, že ČSSZ vyřizovala její žádost o invalidní důchod nepřiměřeně dlouhou dobu od 4.4. do 7.11.2012, aniž by šlo o zvlášť složitý případ a nikdy jí nebylo sděleno, že se lhůta pro vyřízení přiznání invalidního důchodu prodlužuje, což se týká i rozhodnutí ze dne 8.4.2013, a rovněž nesouhlasila s tím, že by nespolupracovala, ale naopak k posouzení zdravotního stavu OSSZ Rokycany nikdy nebyla řádně pozvána a musela se sama dostavit dne 9.10.2012; obě rozhodnutí dle ní byla vydána na základě nesprávného úředního postupu, čímž byla poškozena ve svých právech a byla jí způsobena finanční újma; závěrem bylo požadováno zrušení rozhodnutí ze dne 8.4.2013 a také náhrada nákladů řízení bez specifikace.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 9.10.2012 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 23.1.2013 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobkyně byla uznána invalidní dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona pro invaliditu prvního stupně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy vyhlášky,

pro které jí byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum vzniku invalidity: 11.7.2012 /lékařská zpráva psychiatra/*).

*Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření ze dne 21.6.2013 k žalobě navrhla závěrem zamítnutí žaloby, popsala celý průběh řízení od uplatnění žádosti žalobkyně o invalidní důchod dne 4.4.2012, na což soud pro stručnost odkazuje, jelikož jeho obsah je znám všem účastníkům (žalobkyni vyjádření doručeno dne 2.7.2013), a dále zdůraznila, že si při svém rozhodování byla plně vědoma skutečnosti, že žalobkyně byla shledána invalidní dnem 11.7.2011, ale vzhledem k tomu, že žalobkyně nesplnila k tomuto datu podmínku získání potřebné doby pojištění, postupovala žalovaná v souladu s příkazem ministra č. 30/2006, dle jehož dikce bylo možné invalidní důchod žalobkyni přiznat nejdříve od 1.11.2012 (žádost doručena žalované dne 15.10.2012). Nelze však opomenout rozhodnutí OSSZ Rokycany ze dne 11.4.2012 č.j. X, které ve svém odůvodnění žalobkyni promíjí lhůtu pro zmeškání, čímž de facto žalobkyně ve správním řízení, byť fiktivně, dostala všem zákonným povinnostem a přihlášku k účasti na pojištění v zákonné dvouleté lhůtě fiktivně splnila, což v konečném důsledku znamená, že by pro splnění zákonných podmínek invalidní důchod měl být žalobkyni od 11.7.2012 přiznán. Žalobkyně se však domáhá toho, že invalidní byla již dnem 4.4.2012; avšak v otázce posouzení zdravotního stavu v přezkumném řízení soudním jsou k tomuto účelu povolány dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), byl navržen důkaz posudkem této komise. Také bylo připomenuto, že doba péče o osobu blízkou nemůže být zhodnocena pro nesplnění podmínky podání písemné přihlášky k dobrovolnému pojištění v zákonné dvouleté lhůtě; je tak jednoznačné, že hodnocení této péče pro účely zákona závisí na podání písemné přihlášky k pojištění, protože samotný fakt, že je vyplácen příspěvek za péči o osobu blízkou, účast na nemocenském a následně i důchodovém pojištění nezakládá. Obdobná situace nastala i v případě žalobkyně, která pro posouzení splnění podmínky získání potřebné doby pojištění nemohla být zhodnocena doba osobní péče o otce jen proto, že po ukončení této péče dne 18.10.2009, žalobkyně nepodala písemnou přihlášku k účasti na důchodovém pojištění, což se odrazilo rovněž i v rozhodnutí žalované č. I ze dne 25.10.2012 č.j. X. Nicméně, případ žalobkyně *OSSZ v Rokycanech* posoudila a následně vyhodnotila tak, že předmětná věc spadá do okruhu případů tvrdostí zákona a posléze vydala dne 11.4.2012 rozhodnutí, jímž ve zkráceném řízení rozhodla především tak, že prominula žalobkyni zákonnou dvouletou lhůtu k podání přihlášky k účasti na pojištění, byť tento krok záleží jen a pouze na dobrovolném rozhodnutí toho, kdo péči o osobu blízkou koná, a současně rozhodla o obdobích, která lze z pohledu zákona za doby péče dle § 5 odst. 1 písm. s) zákona hodnotit. K námitce žalobkyně, že její případ není komplikovaný a mohl být „hladce“ vyřízen, žalovaná uvedla, že by se tak mimo jiné stalo, pokud by nemusela být řešena otázka účasti žalobkyně na pojištění z titulu péče o osobu blízkou, mimo jiné zásadní dobu, bez jejíhož hodnocení by nárok na invalidní důchod nemohl vzniknout. Žalovaná odkázala též na obsah vysvětlujícího dopisu ze dne 18.12.2012, jež je součástí spisové dokumentace žalobkyně, a kterým podala dostatečné vysvětlení postupu na stížnost žalobkyně na průběh vyřizování žádosti o invalidní důchod.*

Ze zaslaného *dávkového spisu* vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že v OLDP zpracovaném dne 25.10.2012 (nedílná součást rozhodnutí ČSSZ č. II ze dne 7.11.2012, jsou oproti OLDP zpracovaném dne 24.10.2012 (nedílná součást rozhodnutí ČSSZ

I. ze dne 25.10.2012), jehož kopii žalobkyně s žalobou zaslala soudu, již obsaženy doby péče o osobu blízkou od 1.4. do 31.12.2006 a od 1.10.2007 do 30.10.2008. (*Žalobkyně tedy soudu původně nezaslala OLDP, který byl nedílnou součástí rozhodnutí č. II ze dne 7.11.2013, proti němuž podala námitky ze dne 12.12.2012, zaslala jej až k výzvě soudu dne 16.9.2013.*) Dále ze založeného rozhodnutí OSSZ Rokycany ze dne 11.4.2012 č.j. X, které nabylo právní moci dne 15.5.2012, vyplývá, že bylo vyhověno návrhu žalobkyně ze dne 4.4.2012 na vydání rozhodnutí po uplynutí závazné dvouleté lhůty stanovené právním předpisem k zahájení správního řízení, tedy po datu 18.10.2011, což bylo považováno zároveň za žádost o prominutí lhůty (§ 107a odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb.) a bylo rozhodnuto, že *žalobkyně pečovala dle § 5 odst. 1 písm. s) zákona v plném rozsahu o otce O. A., nar. 1922, v době od 9.3. do 31.12.2006 a od 1.5.2007 do 18.10.2009* a též bylo v odůvodnění rozhodnutí uvedeno, že *zmeškání úkonu bylo bez dalšího prominuto*. Založeno je také podání žalované ze dne 18.12.2012 (*odpověď na stížnost žalobkyně ze dne 22.10.2012*) obsahující i omluvu za komplikovaný průběh řízení ve věci žádosti žalobkyně o invalidní důchod.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 21.8.2013* za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku, jehož stejnopis byl doručen žalobkyni i žalované, soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. PK MPSV hodnotila shodně s posudkem OSSZ a námitkovým řízením jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti depresivní poruchu až středně těžkého stupně smíšeného charakteru s úzkostnými a fobickými rysy, uváděná neurotická porucha je zvládána ambulantní léčbou a hodnotila dle kapitoly V., položka 5, písmeno c), na horní hranici uváděné procentuální ztráty, to je 35% a tato míra poklesu pracovní schopnosti dle § 3 a § 4 vyhlášky nebyla změněna, neboť další zdravotní postižení nejsou posudkově významná. Žalobkyně pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopna práce psychicky náročné - stresové, noční práce; je schopna práce psychicky nenáročné v denních směnách, práce administrativního charakteru a v pracovní době snížené o 1/3. Datum vzniku invalidity komise stanovila shodně s posudkem OSSZ a námitkovým řízením na 11.7.2012, neboť vycházela z psychiatrické dokumentace, když dle zprávy ošetřujícího psychiatra ze dne 4.1.2012 se nejednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, neboť se předpokládalo, že po léčbě dojde k plnohodnotnému návratu do zaměstnání a došlo k prodloužení nemocenských dávek o 3 měsíce. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav byl jednoznačně objektivizován až psychiatrickým vyšetřením ze dne 11.7.2012, neboť bylo konstatováno, že i přes intenzivní psychiatrickou léčbu má zdravotní stav příznaky chronicity, které budou omezovat pracovní zařazení žalobkyně (dle § 26 zákona je dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav takový, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti významně pro pracovní schopnost, pokud tento stav trvá déle než rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než rok).*

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

*Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.*

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 8.4.2013, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity prvního stupně již od 4.4.2012, tj. od podání žádosti o přiznání invalidního důchodu, z důvodů v ní uvedených. Po doručení citovaného posudku PK MPSV ze dne 21.8.2013 má soud nadále za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně s datem vzniku invalidity 11.7.2012 a nikoli již 4.4.2012, jak požadovala. Vzhledem k tomu, že shora citovaným rozhodnutím OSSZ Rokycany ze dne 11.4.2012 byla

žalobkyni nejenom uznána předmětná doba péče o jmenovaného otce, ale zároveň i zmeškání úkonu (tj. *podání návrhu na zahájení řízení o době a rozsahu péče o osobu bezmocnou a osobu závislou na péči jiné osoby*) bez dalšího prominuto, nepostupovala žalovaná správně při vydání rozhodnutí č. II ze dne 7.11.2012 a žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 8.4.2013, když nezhodnotila všechny rozhodné skutečnosti, jelikož prominutím zmeškání úkonu byť fiktivně splnila žalobkyně k datu vzniku invalidity (11.7.2012) všechny zákonné podmínky, tj. přiznaná invalidita a získání potřebné doby pojištění (*potřebná doba pojištění činí u pojištěnce staršího 28 let minimálně 5 let doby pojištění v posledních 10 letech před vznikem invalidity a u pojištěnce staršího 38 let i minimálně 10 roků pojištění v posledních 20 letech před vznikem invalidity /§40 odst. 1, 2 zákona*). Žalovaná tedy pochybila, když žalobkyni nepřiznala výplatu invalidního důchodu již od data vzniku invalidity 11.7.2012, ale až od 1.11.2012 s odkazem na Příkaz ministra práce a sociálních věcí č. 30/2006 (*citovaný ve vyjádření žalované ze dne 21.6.2013*) a skutečnost, že předmětná žádost byla žalované doručena dne 15.10.2012.

S ohledem na shora uvedené je **žaloba podaná důvodně**, a **soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 8.4.2013 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 7.11.2012 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 3, 4 s.ř.s.) spočívající nikoli v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu ohledně data vzniku invalidity, jak namítala žalobkyně, neboť i dle posudku PK MPSV ze dne 21.8.2013 je žalobkyně invalidní až od 11.7.2012, ale v tom, že nebyla k datu vzniku invalidity zcela správně hodnocena doba pojištění získaná žalobkyní*. Soud však považuje za vhodné vyjádřit, že *k pochybení žalované v této věci došlo v důsledku přehlédnutí rozhodné skutečnosti - prominutí zmeškání předmětného úkonu žalobkyně OSSZ Rokycany, jelikož ne vždy OSSZ promine zmeškání úkonu při vydání rozhodnutí ohledně návrhu o uznání doby péče o osobu závislou v případě nepodání návrhu pečující osoby v zákonné lhůtě do dvou let po skončení této péče*.

Žalobkyně sice namítala nezohlednění rozhodnutí OSSZ Rokycany ze dne 11.4.2012 a nesprávné započítání doby péče o otce žalovanou, ale neuvedla, v čem pochybení spatřuje, tudíž pouze tento žalobní bod byl shledán jako oprávněný, byť nebyl konkretizován. Soud však neshledal důvodným žalobní bod ve vztahu k datu vzniku invalidity žalobkyně, jelikož při posouzení zdravotního stavu (OSSZ, námitkové řízení i PK MSPV) bylo datum vzniku invalidity stanoveno dnem 11.7.2013, tj. psychiatrickým vyšetřením. Ani žalobní bod týkající se dle žalobkyně vyřizování její žádosti nepřiměřeně dlouhou dobu soud neshledal důvodným s ohledem na všechny rozhodné skutečnosti v této věci, jelikož sice dle § 85a odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. je orgán sociálního zabezpečení povinen vydat rozhodnutí o přiznání dávky důchodového pojištění nejpozději do 90 dnů ode dne zahájení řízení; ustanovení § 71 odst. 3 písm. b) správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) tím není dotčeno, ale nelze přehlédnout, že na délce řízení se podílela nejenom žalovaná, ale také žalobkyně. Po skončení péče o otce v zákonné lhůtě totiž žalobkyně nepodala návrh na vydání rozhodnutí OSSZ o době této péče, což muselo být řešeno až v souvislosti s podáním její žádosti o invalidní důchod a rozhodnutí vydané OSSZ dne 11.4.2012 však nabylo právní moci až dne 15.5.2012, poté si písemnost ze dne 12.6.2012 s pozvánkou na jednání OSSZ Rokycany dne 21.6.2012 vyzvedla až 25.6.2012, přestože již 14.6.2012 jí byla Českou poštou zanechána výzva, že písemnost je připravena k vyzvednutí, nedostavila se ani na jednání dne 3.7.2012 (pozvána telefonicky i písemně);

vyžádané aktuální odborné nálezy byly vyhotoveny až 23.6.2012 (psychologické vyšetření) a 11.7.2012 (psychiatrické vyšetření) a poté doručeny OSSZ; dále žalobkyně podala dne 12.8.2012 odvolání proti usnesení žalované ze dne 17.7.2012 o přerušení řízení o invalidním důchodu, jemuž bylo vyhověno a dne 11.9.2012 vydala žalovaná rozhodnutí o zrušení tohoto usnesení a po posouzení zdravotního stavu žalobkyně OSSZ dne 9.10.2012 žalovaná vydala nejprve dne 25.10.2012 rozhodnutí I a poté dne 7.11.2012 rozhodnutí č. II, proti němuž žalobkyně podala námitky, o nichž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím ze dne 8.4.2013. Z uvedeného přehledu je naprosto zřejmé, že se nejednalo o nekomplikovanou věc, v níž lze rozhodnout ve lhůtě do 90 dnů ode dne zahájení řízení, jelikož právě v zájmu žalobkyně muselo být nejprve rozhodnuto ohledně péče o otce, musely být vyžádány nové aktuální zprávy o jejím zdravotním stavu (v lednu 2012 bylo rozhodováno o prodloužení výplaty nemocenských dávek) atd. Sice by bylo možno vytknout žalované, že nevyrozuměla žalobkyni, že její žádost o invalidní důchod nebude v uvedené lhůtě vyřízena, ale každému je zcela zřejmé, že za takové situace není v silách žalované rozhodnout rychleji a pokud by měl být každý pojištěnec písemně informován, pouhé poštovné v objemu množství vyřizovaných žádostí ČSSZ by se pohybovalo při současných cenách minimálně v řádech desítek tisíců a navíc přiznaná výplata invalidního důchodu je vždy zúčtována od data přiznání do doby vyplacení, takže k poškození pojištěnce v tomto směru nedojde. Jelikož žádost o invalidní důchod byla podána žalobkyní, nic jí nebránilo v tom, aby se informovala o průběhu řízení na příslušné OSSZ a v takovém případě by i posouzení jejího zdravotního stavu bylo nepochybně provedeno dříve než 9.10.2012 a tedy vydáno i dříve rozhodnutí o invaliditě.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyni již k datu vzniku invalidity prvního stupně 11.7.2012 splnila všechny zákonné podmínky pro přiznání výplaty invalidního důchodu a vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), čímž bude realizován i rozsudek zdejšího soudu sp.zn. 16Ad 58/2013 ze dne 23.10.2013 a bude rozhodnuto i o doplatku důchodu.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně sice v podání ze dne 16.9.2013 uvedla, že náhradu nákladů řízení vyčísluje částkou 5.000,-Kč, avšak již nereagovala na výzvu soudu ze dne 25.9.2013 k předložení dokladů prokazujících tyto náklady, proto žalobkyni nebyly přiznány žádné náklady řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 23. října 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně